

byde dette uden at give den Noget til Erstatning. Vi der have tumlet noget med vor hele Fattiglobgivning og veed, hvor mange forskellige Forhold, der komme i Betragtning, vi veed, at det ikke vil skabe Banfelighed eller Misbrug, naar der vedtages en saadan Bestemmelse. Det glæder mig, at de Udtalelser, der ere faldne, i Grunden ere gaaede i den Retning, at vi nok kunne byde et Statstilskud. Det, der for mig har været en Bevæggrund dertil, er det, at det kunde blive mere udjævnende mellem Kommunerne. Nu er jo Fattigbyrden høist forskjellig i de forskjellige Kommuner, men det vilde dog være ønskeligt at komme de Kommuner, der ere særlig haardt bebyrdede, til Hjælp. Dette gjælder navnlig om dem, der ligger i Nærheden af Kjøbstæderne; man har der Kommuner, der ligger lige op ad en Kjøbstad, hvor Arbejderne fra Kjøbstaden bo og fulde Nabo-kommunen med Fattigfolk og Børn i Skolerne, saa at Udgifterne stige i en forfærdelig Grad. En saadan Kommune vilde man ved Bestemmelsen komme til Hjælp, og Byrden vilde derved blive noget mere udjævnet, hvad der nok kunde trænges til. Det glæder mig, at man ikke har Løbet saa megen Storm mod den Bestemmelse, at Kommunerne skulle have Halvdelen af det, de byde, godtgjort af Statskassen. Naar man har sagt, at Sogneraadene vilde, hvis denne Bestemmelse blev truffet, gaa for rask frem med f. Ex. at give 2 Kr. ud, naar de faae den ene refunderet af Staten, saa tror jeg det ikke; jeg tror virkelig ikke, at Kommunerne vilde give Mere end det Nødvendige, men det haaber jeg dog ogsaa, at de vil give fuldt ud. Den ene Krone, den selv skal lægge ved Siden af, er Holbehage nok for den til at holde igjen paa Kommunekassens Vegne. Jeg forstod det ærede Medlem fra Løvel saaledes, at han holdt ikke af det Tilskud, vi havde tænkt at give til Sygekasserne, medmindre Sygekasserne havde faaet Studsmaal fra Ministeriets Side. Jeg synes, at det røber en Smule Mistillid til Kommunalbestyrelserne. Tror det ærede Medlem, at de vil give 10 Ore til en Kasse, som de tror vil gaa fallit? (En Stemme: Det kan de ikke se forud!) Ja, da kan Kommunerne bedre se det end Ministeriet, der sidder herovre, i det Mindste naar det bliver mindre Sognekasser, som det jo bliver i Kommunerne. Jeg skal endnu udtale mig lidt om de Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem fra Vrosshøbing. Han sagde, at den Bestyrelse, der er foreslaaet, vilde være til Hinder for, at der kom tilstrækkelige Penge i Kassen; thi sagde han, i Følge den foreslaaede Valg-

maade vilde de Rige og Fornemme ikke blive valgte. Jeg tror nu virkelig, at de alligevel vilde blive valgte, men saa daarlige tror jeg dog forøvrigt ikke, at de Rige og Fornemme ere, at de vilde holde deres Skjærv tilbage, fordi de ikke kom i Bestyrelsen; det er dog for haardt et Studsmaal, det turde jeg ikke udslynge mod de Folk. Nei, de vil nok blive valgt, saafremt de vil være med til at løse Opgaven. Men, siges det, nu ser man, hvorledes de kastes ud af Kreditforeninger, Amtsraad og flere Steder. Ja, naar man har sine egne Folk, og man har Erfaring for, at de kan gjøre lige saa god for ikke at sige bedre Nytte, hvorfor saa ikke tage dem? Saa tidt der imidlertid har været rige og fornemme Mænd, der har villet løse samme Opgave som f. Ex. vi Benstrømænd ville løse, saa have vi været tilbøielige, ja, maaske alt for tilbøielige til strax at tage dem og sige: Der er en Mand for os; ham maa vi have fat paa. Jeg kan sige til de Herrer Godseiere, at de ville saa Sæde rundt om i alle Tillidsposter, hvis de vilde være med til at løse de samme Opgaver, som vi stille os (Afbrudelse). Ja, naturligvis vil vi ikke have dem til at løse os Opgaverne i modsat Retning af det, vi ville.

Guld: Overfor det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Højmark), der rettede en Behreidelse mod mig for mine Udtalelser under den forrige Sag, skal jeg tillade mig at bemærke, at, hvad jeg har anført ikke alene er fuldstændigt rigtigt, hvad han turde gaa ud fra paa Forhaand, men at jeg ogsaa er i Stand til i en ganske særlig Grad at dokumentere det med Oplysninger, der foreligger for Thinget. Mine Bemærkninger sigtede specielt til, hvad der er Rigsdagen forelagt under Forhandlingerne om et Valgbrev. Under den Sag konstateredes, at et Sogneraad har givet 1,200 Kr. til de Fattiges Kasse og efter at have givet dette Beløb i 1886 flyttede det 14 Familier fra den almindelige Fattigkasse over til Understøttelse af de Fattiges Kasse, og dette har det anset sig for fuldstændig berettiget til. De beholdt saa de Paagjældende paa Valglisten, fordi der her, som de sagde, kun var Tale om delvis Understøttelse og ikke om fuldstændig Fattigunderstøttelse. Man havde altsaa, saa længe de vare under Fattigbestyrelsen, ladet dem blive staaende paa Valglisten, og da man saa oversførte dem, mente man, at det var korrekt, for nu fik de jo ikke Understøttelse af Fattigvæsenet, men af den frie Fattigkasse. Det ærede Medlem vil heraf se, at Lovgivningens Bestemmelser om, at de, der have nydt Fattigunder-